

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/21/2015
Identifikačné číslo spisu:	1113223358
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1113223358.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Arkádia TN, a. s., so sídlom Pod Sokolice 1/6673, Trenčín, IČO: 36 321 699, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická 46/276, Trenčín, proti odporcovi HMG Recovery, k. s., so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 46 333 908, správcovi konkurznej podstaty úpadcu DOMUS PETRA, s.r.o. v konkurze, so sídlom Pod Sokolice 1C/6673, Trenčín, IČO: 36 798 461, o vylúčenie majetku zo súpisu oddelenej podstaty, na dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/24/2014-88 zo 28. novembra 2014, takto

rozhodol:

Dovolanie navrhovateľa odmieta.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) uznesením č. k. 3Cbi/29/2013-71 z 23. júla 2014 spojil na spoločné konanie veci vedené na tomto súde pod sp. zn. 3Cbi/29/2013, sp. zn. 3Cbi/30/2013, sp. zn. 3Cbi/31/2013, sp. zn. 3Cbi/32/2013, sp. zn. 3Cbi/33/2013 a 3Cbi/34/2013 s tým, že po právoplatnosti uznesenia konanie bude vedené pod sp. zn. 3Cbi/29/2013.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.07.2013 domáha proti odporcovi vylúčenia v návrhu špecifikovaného majetku zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu DOMUS PETRA, s.r.o. v konkurze, so sídlom Pod Sokolice 1 C/6673, 91101 Trenčín, IČO: 36 798 461 (ďalej aj „úpadca“).

Dňa 24.03.2014 doručil odporca do konaní vedených pod sp. zn. 3Cbi/29/2013, sp. zn. 3Cbi/30/2013, sp. zn. 3Cbi/31/2013, sp. zn. 3Cbi/32/2013, sp. zn. 3Cbi/33/2013 a sp. zn. 3Cbi/34/2013 návrhy na spojenie vecí z dôvodu, že uvedené veci spolu skutkovo súvisia, týkajú sa tých istých účastníkov, začali sa pred rovnakým súdom a boli pridelené totožnému zákonnému sudcovi. Odporca zároveň uviedol, že všetky veci vychádzajú z totožného skutkového stavu, ktorým je údajné uzavretie kúpnej zmluvy/kúpnych zmlúv a následný prechod vlastníctva na navrhovateľa, odôvodňujúci vylúčenie

predmetných nehnuteľností zo súpisu oddelenej podstaty úpadcu.

Po preskúmaní uvedených vecí okresný súd zistil, že jednotlivé súdne konania spolu skutkovo a právne súvisia, konania sa týkajú tých istých účastníkov a zároveň sú vedené u toho istého zákonného sudcu, teda sú splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), podľa ktorého v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S poukazom na uvedené okresný súd vyhovel návrhu odporcu a predmetné veci spojil na spoločné konanie, ktoré po právoplatnosti uznesenia bude vedené pod sp. zn. 3 Cbi/29/2013.

Na odvolanie navrhovateľa rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3CoKR/24/2014-88 z 28. novembra 2014 tak, že odvolanie navrhovateľa odmietol a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že účastník konania je vo všeobecnosti oprávnený na podanie odvolania, nakoľko ide o jedno z jeho základných práv v občianskom súdnom konaní. Avšak nie proti každému rozhodnutiu môže byť odvolanie podané, keďže prípustnosť odvolania má nielen subjektívnu stránku, ale aj stránku objektívnu.

Subjektívna stránka prípustnosti odvolania zohľadňuje osobný aspekt, t.j. či je u konkrétneho odvolateľa - zákonom predpokladanej osoby - daný dôvod na podanie tohto opravného prostriedku. Stránka objektívna je vymedzená ustanovením § 202 OSP, určujúcim podmienky prípustnosti odvolania, teda zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku, t.j. či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, pri ktorom je odvolanie prípustné.

V konkrétnom prípade- pri rozhodovaní o spojení vecí na spoločné konanie- ide o rozhodovanie, ktorým sa upravuje vedenie konania a pri ktorom platí princíp neprípustnosti odvolania, vychádzajúci z ustanovenia § 202 ods. 3 písm. a/ O. s. p.

Keďže odvolanie navrhovateľa smeruje proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odvolací súd rozhodol tak, že odvolanie navrhovateľa odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože takéto právo si v odvolacom konaní neuplatnil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 16. februára 2015 navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z ust. § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. tvrdiac, že ako účastníkovi konania sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ uviedol, že predmetom sporu je vylúčenie majetku, ktorý patrí navrhovateľovi a bol zapísaný správcom konkurznej podstaty úpadcu do súpisu oddelenej podstaty. Navrhovateľ si svoje nároky uplatnil rôznymi návrhmi z dôvodu väčšej prehľadnosti vlastníckych vzťahov a predmetov vlastníctva. Cieľom bola lepšia orientácia a zjednodušenie konaní so zreteľom na ich hospodárnosť, nakoľko ide o oddelenú podstatu, nehnuteľný majetok a jeho presné označenie tak, aby bola vylúčená možnosť zámeny nehnuteľností. Zároveň poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 122/05 zo 14. 06. 2006. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 28. novembra 2014, ako aj uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 23. júla 2014 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu navrhovateľa sa odporca písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací podľa ust. § 10a ods. 1 O. s. p., po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (ust. § 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpený v dovolacom konaní advokátom (ust. § 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia pojednávania (ust. § 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym

opravným prostriedkom.

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (ust. § 236 ods. 1 O. s. p.).

V preskúmvanej veci dovolateľ napadol dovolaním napadnuté právoplatné uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o spojení vecí vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 3Cbi/29/2013, sp. zn. 3Cbi/30/2013, sp. zn. 3Cbi/31/2013, 3Cbi/32/2013, 3Cbi/33/2013 a 3Cbi/34/2013 na spoločné konanie, vedené na tomto súde pod sp. zn. 3Cbi/29/2013.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa ust. § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. v preskúmvanej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania z dôvodu, že ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

Keďže v preskúmvanej veci smeruje dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu odvolacieho súdu o odmietnutí dovolania, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z uznesení uvedených v ust. § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p., je zrejmé, že prípustnosť dovolania navrhovateľa z ustanovenia § 239 nemožno vyvodiť.

Prípustnosť dovolania odporcu by tak prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd, taxatívne vymenovaných v ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Pre záver o prípustnosti dovolania podľa citovaného ustanovenia O. s. p. nie je relevantný subjektívny názor účastníka konania tvrdiaceho, že došlo k vade vymenovanej v tomto zákonnom ustanovení, pretože rozhodujúcou skutočnosťou je len zistenie súdu, že k takejto procesnej vade skutočne aj došlo.

Vady konania podľa ust. § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a písm. g/ O. s. p. v dovolaní namietané neboli a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní ani najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Navrhovateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ust. § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. tvrdiac, že ako účastníkovi konania sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, pretože odvolací súd odmietol jeho odvolanie podané proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I o spojení vecí sp. zn. 3Cbi/29/2013, sp. zn. 3Cbi/30/2013, sp. zn. 3Cbi/31/2013, sp. zn. 3Cbi/32/2013, sp. zn. 3Cbi/33/2013 a 3Cbi/34/2013 na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 3Cbi/29/2013, hoci na takéto spojenie podľa jeho názoru neboli dané dôvody.

Z ustálenej rozhodovacej súdnej praxe vyplýva, že pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhajenia a ochrany jeho subjektívnych práv a právom chránených záujmov. Z dikcie zákona „ak sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom“ vyplýva, že následok v podobe znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania musí byť v príčinnej súvislosti s nesprávnym

procesným postupom súdu, teda s porušením procesných predpisov upravujúcich konanie pred súdom. Zároveň je potrebné poukázať na to, že odňatie možnosti konať pred súdom dáva ustanovenie § 237 písm. f) O. s. p. výslovne do súvislosti s faktickou činnosťou súdu, a nie s jeho rozhodnutím.

Podľa ustanovenia § 167 ods. 1 O. s. p. ak zákon neustanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, o odmietnutí návrhu na začatie konania, o zmene návrhu, o späťvzátí návrhu, o zmieri, o trovách konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania.

Podľa ustanovenia § 202 ods. 3 písm. a) O. s. p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

Vyššie citované ustanovenie stanovuje zásadu, v zmysle ktorej odvolanie nie je prípustné proti uzneseniam týkajúcim sa vedenia konania.

Vo všeobecnosti platí, že uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, sú bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej a nemôžu privodiť vážnejšiu ujmu na procesných právach účastníkov. Týkajú sa spravidla takých otázok, ktoré v záujme hospodárneho vedenia konania vyžadujú rýchle riešenie bez toho, že by odopretie možnosti opravného prostriedku mohlo byť na ujmu práv účastníkov konania. Súd nie je týmito uzneseniami viazaný a môže ich zmeniť, prípadne vydať nové uznesenie, ktorým bude otázka vedenia konania upravená inak. Medzi uznesenia, ktorými sa upravuje vedenie konania, patrí napríklad uznesenie o odpustení poriadkovej pokuty (§ 53 ods. 4 O. s. p.), uznesenie o predĺžení lehoty (§ 55 O. s. p.), uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie alebo vylúčenie vecí na samostatné konanie (§ 112 O. s. p.), uznesenie o ustanovení znalca (§ 127 ods. 1 O. s. p.) a pod.

Uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania navrhovateľa proti procesnému uzneseniu okresného súdu o spojení vecí (ust. § 112 ods. 1 O. s. p.), proti ktorému zo zákona (ex lege) odvolanie nie je prípustné (ust. § 202 ods. 3 písm. a) O. s. p.) a ktoré bolo vydané v súlade so zákonom, nemožno považovať za postup súdu, ktorým by sa dovolateľovi odňala možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. Uvedený záver je v súlade aj s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd SR“) sp. zn. II. ÚS 122/05 zo 14.06.2006 (na ktorý v dovolaní poukázal dovolateľ) a z ktorého (o. i.) vyplýva, že spojenie vecí a vylúčenie vecí na samostatné konanie je rozhodnutie procesného charakteru, ku ktorému súd pristupuje z dôvodov racionality a hospodárnosti konania, a nemôže mať taký vplyv na postavenie účastníka v súdnom konaní, ktoré by viedlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu (sťažovateľka v konaní pred Ústavným súdom SR namietala, že uznesením súdu o rozpojení vecí /predtým spojených na spoločné konanie/ jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f) O. s. p., ako aj porušené jej právo na súdnu ochranu).

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v preskúmvanej veci prípustnosť dovolania navrhovateľa nevyplýva z ust. § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. a ani z ust. § 237 O. s. p., keďže vada, z ktorej navrhovateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania (ust. § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p.) dovolacím súdom nebola zistená, pričom dovolací súd nezistil ani inú vadu v zmysle ust. § 237 O. s. p., ktorá by prípustnosť dovolania zakladala. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, že dovolanie navrhovateľa odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s ust. § 243b ods. 5 O. s. p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust.

§ 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, keďže odporcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Uznesenie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.